

Ανθρώπων έργα

Στίχοι: **Λίνα Νικολακοπούλου**

Μουσική: **Σταμάτης Κραουνάκης**

Εκτελέσεις:

κησitis Πρωτοφάλη

Λες και τρώμε το χειμώνα παγωτό.

Λες και πέφτουμε σε τοίχους μ' εκατό.

Έτσι ανάποδα λυγάζω το βράδυ αυτό

του νου τη βέργα.

Λες και η στάθμη της αγάπης πάει να βρει

πόσοι κρύβονται στη λάσπη θησαυροί.

Πώς κοπήκανε στα δάχτυλα οι σταυροί

γι' ανθρώπων έργα.

Αδιόρθωτα τα μάτια κι οι καρδιές

με κουμπιά και φερμουάρ κατεστραμμένα

δουο κουβέντες μου σου πέσανε βαριές

κι αποφάσισες να ζεις χωρίς εμένα.

Λες και στρώσαμε τον Αύγουστο χαλί

λες και βγήκε τ' ασανσέρ σ' ένα κελί

που ένας το βλέπε το φως γι' ανατολή

κι άλλος για δύση.

Λες και μέσα μας τ' αντίθετα τραβάν

να ψηφίσουνε στο ίδιο παραβάν

σαν αιώνιο Ιησούν ή Βαραβάν

του ανθρώπου η φύση.

Καταχώριση στο stixoi.info: costas1976@hotmail.com, *Kostas*, 18-06-2003

http://www.stixoi.info/stixoi.php?info=Lyrics&act=details&song_id=2474